

**A Győri Ítéltábla
Gf.III.20.351/2005/2.szám**

A pernek a keresettől elállás miatt történt megszüntetése esetén a perköltség viselésére a Pp. 160. §.(1) bekezdésében írt rendelkezést kell alkalmazni. Nincs jelentősége annak, hogy az elállásra milyen okból került sor, sem annak, hogy az alperes a perre okot adott-e.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a 2005. február 22. napján meghozott taggyűlési határozatokat és marasztalja az alperest a perköltségben.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A felperes az ügyben tartott első tárgyaláson, az alperes érdemi ellenkérelmének ismertetése után a keresettől elállt, de kérte a perre okot szolgáltató alperes perköltségben való marasztalását.

Az elsőfokú bíróság arra hívta fel az alperest, hogy nyilatkozzék, a keresettől való elálláshoz hozzájárul-e. Egyben arra is felhívta, hogy amennyiben a megadott határidőben nem nyilatkozik, úgy hivatalból hoz határozatot és hivatalból dönt a perköltség tárgyában is.

Az alperes nem nyilatkozott sem a per megszüntetése sem a perköltség tárgyában.

Az elsőfokú bíróság a végzésében a Pp.157.§.e) pontja és a 160.§.(2) bekezdése alapján a pert megszüntette és a Pp.78.§.(1) bekezdésére hivatkozással a perre okot adó alperest 40.000 Ft perköltségben marasztalta.

A végzés ellen, annak hatályon kívül helyezését kérve az alperes élt fellebbezéssel, amelyben azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a perrel kapcsolatban felmerült valamennyi költsége viselésére a felperest. A fellebbezés a végzésnek a perköltségben marasztaló rendelkezése ellen irányult, mivel az alperes álláspontja szerint a perre okot nem adott és a Pp.160.§.(1) bekezdése értelmében a keresettől elálló felperes köteles az alperesnek a keresetindítás folytán felmerült költségeit megtéríteni.

A felperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Pp.160.§.(1) bekezdése értelmében az érdemi tárgyalás megkezdése után a felperes az alperes hozzájárulásával állhat el a keresettől. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság,

amikor az alperest határidő tűzésével nyilatkozattételre hívta fel arra nézve, hogy a megszüntetéshez hozzájárul-e és igényel-e perköltséget.(BH.1993/12.757.jogeset.) A végzésében figyelmeztette az alperest, hogy amennyiben a megadott határidőben nem nyilatkozik, hivatalból dönt a per megszüntetése és a perköltség kérdésében. Az alperes nem tett nyilatkozatot, az elsőfokú bíróság a pert a felhívott törvényhely szerint helyesen szüntette meg.

Tévedett azonban, amikor az alperest a Pp.78.§.(1) bekezdésére hivatkozással marasztalta a felperes javára perköltségben. A felperes keresettől történő elállása folytán a perköltség viselésére vonatkozó szabályt nem a Pp.78.§.(1) bekezdése, hanem a Pp.160.§.(1) bekezdése tartalmazza. Eszerint pedig a felperes köteles az alperesnek a keresetindítás folytán felmerült költségeit megtéríteni. E rendelkezés alkalmazásánál nincs jelentősége annak, hogy az elállásra milyen okból került sor, sem annak, hogy az alperes a perre okot adott-e. Az alperes – felhívás ellenére- nem nyilatkozott arra nézve, hogy igényel-e költséget. E mulasztás jogkövetkezménye azonban nem lehet az alperes marasztalása a felperes költségeiben, mert ez a Pp.160.§.(1) bekezdésében írt törvényi rendelkezésbe ütközik.

Azzal, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban történt felhívás ellenére, az ott írt határidőben a perköltség tárgyában nem nyilatkozott, megfosztotta magát attól, hogy a perindítás folytán felmerült költségei megtérítésre kerüljenek.

A kifejtett indokokból az ítélőtábla a Pp.259.§-a szerint irányadó 253.§.(2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta és az alperes perköltségben való marasztalását mellőzte.

A Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp.78.§.(1) bekezdése alapján köteles a felperes az alperesnek a fellebbezési eljárási illetékből és ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget megfizetni.